

Yeni yıl

- **Noel aslında hangi gündür?** (Prof. Ekrem Buğra Ekinci)

Garb Hristiyanları, **24-25 Aralık** gecesini, **Hazreti İsa'nın doğum günü** olarak kabul eder. Bu, Papa Gregorius'un 1582'de tertiplelediği **Gregoryen** takvimine göredir.

Rus, Balkan ve Ermeni kiliseleri Noel'i **6-7 Ocak** gecesi kutlar. Çünkü onlar Julius Caesar'ın hazırlattığı **Julyen** takvimini kullanır. İki takvim arasında 13 gün fark vardır.

Noel kutlamaları 24 gün (Ermenilerde 50 gün) evvel başlar. Bu günlerde perhiz yapılır; yani kendilerince "oruç" tutarlar...

Putperest bayramı

21 Aralık **en uzun** gecedir. Böylece dört gece devam eder. Sonra 1'er dakika da olsa, geceler kısaltmaya, gündüzler uzamaya başlar. Vaktiyle Romalılar, kışları güneşin kendilerini **terk** etmesine üzüldü. Günlerin **uzamaya** başladığı 25 Aralık'ta da, güneşin esaretten kurtulması şerefine büyük ve ahlâksızca eğlenceler yapardı. Bu, aynı zamanda **Işık Tanrısı Mitra**'nın doğum günü kabul edilirdi. Roma kültürünün verdiği alışkanlıkla, **ilk Hristiyanlar**, o gün kiliseye bile girerken Güneş'i selâmlardı.

Kilise, bu **pagan** âdetine şiddetle karşı çıkar; yapanları cezalandırırdı. Baktılar olmuyor; bu günü bir şekilde meşrulaştırmanın çarelerini aradılar. Zira Roma İmparatoru **Konstantin** zamanında 25 Aralık Hazreti İsa'nın doğumu olarak kutlanmaya başlanmıştı. 354 senesinde Roma Piskoposu (Papa) **Liberius**'un kararıyla bu kutlama resmîyet kazandı. Böylece eski bir pagan âdeti daha, "**İsa bizim güneşimizdir**" sloganıyla Hristiyanlaştırılmış oldu. İnsanların ekserisinin çiftçi veya balıkçı olduğu düşünülürse, Noel'in kışın kutlanması daha mantıklı görülmüştür!

Noel'in doğuşu

Bu geceye **Christmas/Noel** adı verilmesi 597 yılındadır. **Christ, Hazreti İsa'nın ismidir.** Aramca/Arapça "meshedilerek takdis edilmiş, mukaddes kılınmış" manasına **Mesih** kelimesinin Yunancası **Hiristos**'tan gelir. İsa aleyhisselâmı Antakya'daki Yunanlılar Hristos, ona mensup olanları da Hristiyan diye anmıştı. **Mass**, bedene girmek demektir. **Christmas, "İsa doğdu" demektir.**

Bağbozumu

Kim ne derse desin, **Hazreti İsa'nın doğum günü hakkında kati malumat yoktur.** O da, ona ilk inananlar da hep gizli yaşamıştı. Peygamberlik tebliği zaten kısa sürmüştü. İncil de ilk zamanlarda kaybolmuştu. Hem Yahudi, hem Romalılardan gördükleri baskı sebebiyle ilk Hristiyanlar, Hristiyanlığın doğuşu hakkında sağlıklı malumatı sonraki nesillere nakledemediler. Bugün eldeki **İnciller neredeyse bir asır sonra yazılmıştır.**

Luka İncili'ne göre Hazreti İsa'nın doğduğu zaman, gündüz geceleri çobanlar kırlarda sürü otlatmaktadır. Rivayete göre Yahya aleyhisselâm, Yahudilerin Fışh (pesah) bayramında (15 Nisan) ve teyzezâdesi İsa'dan altı ay evvel doğmuştur. Kur'an-ı kerim, Hazreti Meryem'in taze hurma zamanı doğurduğunu söyler (Meryem: 22-25). Bütün bunlardan da anlaşılıyor ki, **Hazret-i İsa 25 Aralık'ta değil, muhtemelen Ekim ayında Sukkot (Bağbozumu) Bayramı esnasında dünyaya gelmiştir. Hazreti İsa'nın yalnızca doğum günü değil, yılı da belli değildir.**

- **İyi seneler** (Halime Gürbüz)

"Yeni bir yıl daha başladı, bir yılbaşı daha atlatıldı. Birileri, Dünya'nın Güneş etrafında bir turu tamamlamış olmasını çam dikip, içip-kusup coşkuyla kutladı! Spot ışığı bol alışveriş merkezlerinde, butiklerde, pazarlarda çekirge istilası gibi tüketim histerisi yaşandı.

Defalarca yazdım, yine de ısrarcıyım; **Noel'le yılbaşını karıştırmayın.** "Ay biz yılbaşı kutluyoruz!" palavralarınıza inanmadım. Yahu bari kendinizi kandırmayın!

Hadi diyelim ki yeni başlangıçlara, ne yana döndüğü bilinmez dönüm noktalarına ihtiyacımız var.. Ancak "Ooon, dokkuz, sekkiz... ikii, biir heyya" çığlıkları da ne.. Sıcak milletiz diye kültürlerimizi yüz dereceye gelmeden kaynatmak da ne?!

En sıradan markette bile **çam ağacı satılması**, kapılara süslerin asılması, Noel Baba şapkaları alınması ne?! AVM’lerde orda burda dolanan yurdum 'Noel Baba'ları da zaten bir deri bir kemik (promosyon ücretli gariban gençler), beyaz sakal ve kırmızı şapkanın arasını full kaplayan dört parmak kara kaş da... Elinde plastik çam ağacı eve koşturan yaşlı başlı amcalar ne?

Allah akıl fikir ve idrak versin diyor iyi seneler diliyorum...”

“Tohum saç, bitmezse toprak utansın!

Hedefe varmayan mızrak utansın!

Hey gidi küheylân, koşmana bak sen!

Çatlarsan, doğuran kısrak utansın!

Eski çınar şimdi Noel ağacı;

Dallarda iğreti yaprak utansın!” (Necip Fazıl)

- **Yerli ve millî yılbaşı mümkün mü?** (İbrahim Kiras)

Birçok farklı kültürde farklı adlar altında ve farklı dini anlamlar yüklenerek kutlanan bayramların tamamına yakınının kökeninde insanların eski çağlardan bu yana **bahar mevsiminin başlaması veya kışın bitmesiyle ilgili tasavvurları** vardır.

Paskalya, Nevruz, Hıdrellez veya Aziz Yorgi Günü... Hepsi üç aşağı beş yukarı İlkbahar Ekinoksuna denk gelen günlerde kutlanan bayramlar. **Hayvancılıkla uğraşan göçebe toplumlar için de tarım yapan yerleşik toplumlar için de tabiatın uykuya yattığı kış mevsiminin sona erip çayırların, çimenlerin canlanması, bütün hayvanat ve nebatatın hayat döngüsünde tekrar görünür hale gelmesi** kutlanacak ve kutsal varlıklara şükran tezahürlerinin gösterilmesini gerektiren hadiselerdi.

Demek ki işin başında doğa olaylarının insan topluluklarında uyandırdığı ortak veya benzer duygular var, bu olaylar karşısında duyulan coşku ve neşeyi gösterme yollarındaki farkları ise toplumların inanç ve kültür dünyaları belirliyor. Sözelimi, astronomik anlamda yazın ilk günü sayılan 6 Mayıs’ı Müslüman Türkler **Hıdrellez** adıyla kutlarken aynı coğrafyadaki Hıristiyanlar komşuları için bu gün **Aziz Yorgi Günü**’dür.

Dolayısıyla dünyadaki **“yaz ve kış mevsimlerinin yaşandığı”** bütün bölgelerde insanlar binlerce yıldır **yeni bir yıl** başladığında bunu kutladıklarına göre başlangıçta Orta Asya’da ve sonra Avrasya’nın geniş coğrafyasında yaşayan Türkî toplulukların da böyle bir gelenekten azade olduğu düşünülemez. Bilhassa **bahar festivalini Doğu Türklerinin Nevruz, Batı Türklerinin Hıdrellez adıyla kutladıklarını biliyoruz.**

Geçmişte ve hatta günümüzde bu bayramlara başka adlar veren ve farklı biçimlerde kutlayan Türk toplulukları da var elbette. Bu cümleden olmak üzere Roux şu bilgiyi veriyor: **“İlkbahar bayramı Müslüman Kazak-Kırgızlarda ‘kımız murunduk’ adıyla son yıllara kadar mayıs ayında yapılırdı. Başkurt kadınları ilkbaharı, erkekleri karıştırmadan, ‘karga toy’ adıyla kutlardı.”** (Jean-Paul Roux, *“Türklerin ve Moğolların Eski Dini”*, Çev. Aykut Kazancıgil)

- **Yıllar, takvimler ve kavgalar** (Yavuz Bahadıroğlu, Yeni Akit 31.12.2018)

Bu kaçınıcı yılbaşı, bu kaçınıcı yılbaşı kavgamız? Her yılın sonlarına doğru, her bayramda (Dini bayram, milli bayram mı?) yapmayı alışkanlık haline getirdiğimiz kavgalara benzer bir kavga daha patlar ülkemizde: “Miladi takvim mi, Hicri takvim mi?” kavgası.

Peşinden o bitmez tükenmez tartışmalar gelir: “Yılbaşında hindi yemek caiz mi?.. Yılbaşında eğlenmek helâl mi?.. Yılbaşı diye ağaç süslenir mi?”

Hangi takvime göre olursa olsun, her yıl yeni bir başlangıç, yeni bir umut, yeni bir ufuk, yeni bir beklentidir. Dileyen dilediği gibi karşılar yeni yılı, bize ne! Kimimiz eğlenir, kimimiz başını ellerinin arasına alıp derin bir **vicdan muhasebesine** oturur: “Koskoca bir yılı ziyan mı ettim, yoksa bereketlendirdim mi?” diye düşünür; “Zarar haneme mi yazıldı, kâr haneme mi?”

Yakın tarihlerde **bu topraklarda kullanılan üç tür takvim, üç farklı yılbaşı** var. Her millet tek yılbaşına sahipken, bu toprakların mirasçısı olan bizler üç ayrı yılbaşına sahibiz. Bu bize diğer milletlerin sahip olmadığı bir zenginlik katıyor.

Pek çok şey gibi takvimlerin de, kökleri uzak geçmişte bulunan bir hikâyesi var. Bu hikâyenin başı Hz. İsa'nın (asm) dünyayı teşrifinden 45 yıl öncesine kadar uzanır. Eski Roma'da günlerin sayılmasında kargaşa yaşandığını gören meşhur Roma İmparatoru **Jül Sezar**, yeni bir takvim sistemini yürürlüğe koydu. Bu sistem "**Jülyen Takvimi**" olarak anıldı. **Bu takvime göre yeni yıl 01 Ocakta başlıyordu**. Ama güneş yılına nispetle hatalı yönleri vardı.

1582 tarihinde **Papa Gregorius** takvimde bazı köklü düzeltmeler yaptı. O yılın 05 Ekim gününü 15 Ekim saydı. Hesap doğruydu, ancak onbir gün hiç yaşanmadan geçmiş, ziyan olup gitmişti! Yine de "**Gregoryen Takvimi**" doğmuştu. Bu takvimde yeni yıl 25 Martta başlıyordu. Ne var ki, 1752 yılında yeni bir düzeltme daha yapılacak, bu kez yeni yıl tekrar 01 Ocakta başlatılacaktı.

(01 Ocak Hz. İsa'nın doğum günü değildir. Takvim düzeltmelerinde görüleceği gibi, 01 Ocak tarihinin Hıristiyanlıkta bir kutsiyeti de yoktur. Tabiatıyla yeni yıl kutlamalarının dini tarafı bulunmuyor, sadece Hıristiyan geleneklerine dayanıyor). İngiltere de ancak o zaman "Gregoryen Takvimi"ni kabul edecekti (Bazı Avrupa ülkelerinden yaklaşık ikiyüz sene sonra).

Rumi Takvim'in hikâyesi daha farklı: Esas olarak Jül Sezar'ın yürürlüğe koyduğu "Jülyen Takvimi"ne dayanmakla birlikte, bu takvimde **01 Mart yılbaşısıdır**. Sıfır noktası Milattan Sonra 584'dur. Bu sebeple **Rumi yılı bulmak isteyen Miladi yıldan 584 çıkmalıdır**. Bu takvimde de her yıl 365 gündür, ama dört yılda bir gün eklenerek düzeltme yapılan Miladi Takvimle günleri uyuşmaz.

Rumi takvim Osmanlı Devleti'nde 1678 yılından itibaren resmi işlerde kullanılmış, 1925 yılında ise Miladi Takvime geçilmiştir (Buna rağmen yakın zamana kadar 01 Martın "mali yıl başlangıcı" sayılması bu takvimin getirdiği alışkanlık sebebiyledir).

Hicri Takvim, genelde, Müslüman ülkelerce benimsenen bir takvim türüdür. Çünkü Efendimizin (s.a.v) Mekke'den Medine'ye göçünü esas almaktadır. Hz. Ömer'in (r.a) halifeliği döneminde yürürlüğe konmuştur.

Hicret, **Muharrem** ayında gerçekleştiği için de bu ay yılın ilk ayı olarak benimsenmiştir. Hicri aylar yirmidokuz, ya da otuz gündür. Bu sebeple Miladi ile Hicri aylar arasında on günlük bir fark bulunur. Miladi ve Rumi takvimlerdeki gibi bu takvimde de yıl on iki aydır. **Günlerin sayısı 354'tür. Rumi yıl her otuz üç yılda bir, Hicri yılı bir yıl geçer.**

Osmanlılarda da kullanılan Hicri Takvimde ay isimleri şöyledir: Muharrem, cemaziyülevvel, cemaziyülahir, safer, rebiülevvel, rebiülahir, recep, şaban, ramazan, şevval, zilkade, zilhicce...

Hicri yılı Miladi yıla çevirmek için Hicri yıl 33'e bölünür. Çıkan sayı Hicri yıldan düşülür. Bu sayıya 622 eklenirse Miladi yıl bulunur.

Aslında önemli olan takvimin türü değil, **yılın nasıl yaşandığıdır**.

Yine de bugün itibariyle yılın değiştiğine inanan herkesin yeni yılını kutluyorum.

- **Hastanede yılbaşı** (*Can Dünder, Milliyet 31.12.2003*)

Babamın ameliyatı nedeniyle hastanede sabahlıyorum bir süredir...

Gün ne kadar geç ağarıyor ve **nasıl da uzayıp gidiyor gece**...

Dışarıda hayta bir lodos, sulusepken camı döverken, kulağımda Necip Fazıl'ın dizeleri çınlıyor mütemediyen:

"Ne hasta bekler sabahı/ ne taze ölüyü mezar/ ne de şeytan, bir günahı/ seni beklediğim kadar"...

Şifa, gündüzün bekçisi... Akşam inip de mesaisi bitince ve ziyaretçiler el ayak çekince, başlıyor taarruzu ateşin, ürpertinin, nöbetin...

Devanın peşinde devasa bir koğu, kâh savrulmuş yapraklar gibi ayak sürüyüp yürüyerek, kâh can verir gibi soluksuz öksürerek karşılıyor geceyi...

Karanlığın battaniyesi eşitliyor bitkin hastaları...

Bundan sonrası, tespîh, dua ve serum...

Ve ben, sabahı beklerken bu satırları yazıyorum.

Başucunu beklediğim, bu solgun, iştahsız hasta babam benim...

Kim bilir kaç gece başucumda beklemiş çocuklukta; sıra benim...

Çığlık çığlığa ambulanslar, inleyen yatalaklar, hap getiren, serum değiştiren, lazımlık yetiştiren hastabakıcılar bölüyor uzun geceyi...

Uykular, gamlı seslerle delik deşik...

Gözüm, serum damlacıklarında... "Normal mi acaba, daha kısmalı mı? Yastığı biraz kabartmalı mı? Terliyor, derece koymalı mı?"

İlkin **sabah ezanları** müjdeliyor diken üstündeki gecenin bittiğini, sonra gürültülü kahvaltı arabası, ardından camda obur güvercinler...

Şimdi umut, doktorumuzun iki dudağı arasında... melek bir hemşirenin çizelgeye işlediği nabız tutanağında, dilini anlamadığımız bir patoloji raporunda...

Hayat, eczalı bezler arasından "İyileş hadi" diye haykırıyor:

"Bak, yeni bir yıl geliyor."

Bir hastane penceresinden bakınca, ne manasız geliyor dışarıdaki yılbaşı telaşı...

İhtimal, hapishane parmaklıkları arkasından da öyle görünür.

Asker ocağının avlusunda, bir huzurevi inzivasında, yetimler sığınağının tenhasında ya da ne bileyim, morg görevlisinin radyosunda, mezarlık bekçisinin ekranında düşünsenize televizyonların 31 Aralık gecesi "sınırsız eğlence" vaadini...

Buradan bakınca, bütün bu cümbüşün, **her yıl biraz daha yaklaşan o kaçınılmaz finali** unutmaya telaşı olduğunu sezinliyor insan...

"Vur patlasın, çal oynasın"a boğulan bir biçarelik yazgısı...

O gürültüden uzakta, yeni bir yılın eşiğinde, bir hastane köşesinde **hayat muhasebesine** çekilince bocalıyor insan...

Nereden gelip nereye gidiyoruz, iki beyaz bez arasında, kundaktan kefene koşarken?..

Ebediyen bize bağışlandığını sandığımız ama aslında geçici olarak emanet aldığımız bir canı taşıırken?..

Sabah olup da dede, torununa kavuşunca anlıyorsun ki, **bir taraftan dolarken, öbür taraftan boşalan bir havuz problemi hayat...**

Nedense ben hep zorlanmışımdır bu problemi çözerken...

Neyse, yeni yıl arifesinde ruhunuzu daraltmayayım:

Kim bilir kaç kez başımı beklemiş babamın başımı beklerken hastanede, bir güzel tozunu aldım hayatın, kıymetini anladım, sevgiyle cilaladım.

Emaneti iadeye bir yıl daha yaklaşmamızı şenliklerle kutlamaya, böylece unutmaya hazırım şimdi...

Yeni sene, başta sağlık getirsin hepinize!..

- **Geride bıraktığımız yılın muhasebesini yapalım... (Prof. Ramazan Ayyallı)**

Aralık ayında, önemli bazı şahsiyetlerin vefâtları var:

16 Aralık (Hicrî 10 Muharrem 61 Aşûre Günü): **Hazret-i Hüseyin**, Kerbelâ'da şehîd edilmiştir.

17 Aralık 1273: Büyük âlim ve velîlerimizden **Mevlâna Celâleddîn-i Rûmî**,

17 Aralık 1995: Doğu Türkistân Eski Genel Sekreteri büyük dâvâ adamı **İsâ Yûsuf Alptekin**,

18 Aralık 1111: Büyük İslâm Âlimi ve velî **İmâm-ı Gazâlî**,

20 Aralık 820: İslâm Âlimlerinin en büyüklerinden **İmâm-ı Şâfiî**,

23 Aralık 1624: Evliyânın en önde gelenlerinden **İmâm-ı Rabbânî**,

27 Aralık 1936: "İstiklâl Marşı" şâiri **Mehmet Âkif Ersoy**

vefât etmişlerdir.

Bizler yeni bir yıla girerken, geçmiş bir yılımızın muhâsebe ve murâkabesini yapmalıyız. Geçen bir sene boyunca, **kendimiz ve âilemiz adına; milletimiz, memleketimiz ve devletimiz için; Müslümânlık ve insanlık uğruna** ne gibi hizmetler, iyilikler, güzellikler, hayırlar, fedakârlıklar yaptığımıza bakmamız lâzım.

Tabii ki, günümüz şartlarında takribî 65-70 senelik, haydi 75-80 sene olsun, yahut 90-100 sene diyelim, bir insan ömrü içerisinde (son istatistiklere göre, Türkiye’de yaş ortalaması 74-80 arasındadır), 1 sene çok mühim bir zaman dilimidir. Çünkü bir **“Gün”**: **24 saat, 1.440 dakika, 86.400 saniye’dir...**

Bir senenin değil; yerine, zamanına ve şartlarına göre **ayın, haftanın ve günün bile ehemmiyeti çok fazladır**; hatta saatin, dakikanın ve saniyenin bile önemi çok büyüktür...

Unutmayalım ki, zaman nimeti, Allahü teâlânın bizlere önemli lütuflarından birisidir. **Zaman en büyük sermayedir**. Sevgili Peygamberimiz buyurmuştur ki: **“İki (büyük) nimet vardır ki, insanların çoğu bunlarda hep aldanır. Bunlar: Sağlık ve boş vaktir.”** (Tirmizî)

Dünya ve âhret saâdetini kazanmak, bu sınırlı zamanı iyi kullanmaya bağlıdır. Nitekim Peygamber Efendimiz **“Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz. Nasıl ölürseniz öyle haşrolursunuz”** buyurmuşlardır.

Yine Sevgili Peygamberimiz **“Ameller, sonlarına göre değerlendirilir”** buyurmuştur. Büyük devlet ve ilim adamı, târihçi **Ahmed Cevdet Paşa**’nın başkanlığındaki bir heyetin hazırladığı, bir hukuk âbidesi olan **“Mecelle”**de de **“Hüküm sona göre verilir”** denilmektedir. Zamanın önemini belirtmek için atalarımız ise **“Vakit nakittir”** demişlerdir...

- **Gelen yeni yıla yapılan 10 yeni plan** (Burcu Özçelik, Hürriyet İK)

Yeni yıla girerken herkes hayaller kurar, planlar yapar. Çünkü yeni yıl yeniliği çağırıştırır. **Birçok kişi yeni yılı bir değişim fırsatı, yeni bir ümit olarak görür.**

Hayalleri gerçekleştirmenin yolu ilk adımı atmaktan geçiyor. Ama işe nereden başlayacağımızı bilemiyoruz. İşte size en çok sözünü ettiğimiz 10 hayal ve her biri için atılması gereken ilk 3 adım.

En yaygın yeni yıl planları kilo vermek, spora başlamak, daha sağlıklı yaşamak, sigarayı bırakmak, iş-özel hayat dengesini daha iyi kurabilmek, sevgili/eş sahibi olmak, kariyerinde kendini daha mutlu edecek bir değişiklik yapmak, tabii kendi işini kurmak...

Davranış Bilimleri Enstitüsü’nden (DBE) Uzman Psikolog Şirin Hacıömeroğlu, çoğu insanın kendisiyle ilgili **değişim kararlarını** genelde özel günlerinde (doğum günü, yıldönümü vs) aldıklarını, çünkü değişimin büyük bir motivasyon gerektirdiğini söylüyor: "Bazıları yeni yıl kararları alırken kendileriyle ilgili ‘ideal bir benlik’ üzerinden bu hayali kurgularlar; ‘yeni yılda daha zayıf bir insan olacağım, sağlıklı beslenip spor yapacağım’ gibi, fakat **bunu derinden istemezler, sadece yeni yıla girerken içinde buldukları değişim atmosferi içinde bunu söylerler**. Bu durumda da alınan tüm kararlar bir iki hafta içinde belki daha uygulanamadan unutulmaya yüz tutar.

Alınan kararların hayata geçmemesi ve her yıl tekrar etmesi kişinin;

- kendisini başarısız olarak algılamasına,

- kendine güveninin azalmasına,

- değişebilme becerisini küçümsemesine ve

- hayal kırıklığı, stres, öfke gibi duygular hissetmesine de neden olabiliyor.

Ayrıca eğer bu kararlardan yakınlarına bahsettilerse de onlar tarafından yargılanma veya başarısız algılanma endişesi de yaşayabiliyorlar."

Küçük, ulaşılabilir hedefler koyun

Uzman Psikolog Şirin Hacıömeroğlu’nun, planlarını gerçekleştirmek isteyenlere genel olarak tavsiyeleri şu şekilde:

Önce neyi değiştirmek istediğinize emin olun ve bununla ilgili bütün detayları içeren bir hayali vizyon oluşturun; nereden başlayacağım, nerede olacağım, bunu yaparken çevremde kimler olacak ve kimlerden destek alacağım, değişim olduğunda neler farklı olacak, neler aynı kalacak gibi.

Sonra değişim için nelere, kimlere ve içinizdeki hangi kaynaklara ihtiyacınız olduğunu listeleyin. Bunu yaptığınız zaman daha derin duygularınızla temasa geçeceksiniz, kararınız daha gerçekçi ve uygulanabilir görünecek, motivasyonunuz artacak ve farkındalık kazanacaksınız.

Eğer aynı hedefe ilerleme yolunda önceden başarısız olduğunuzu düşünüyorsanız, bu sefer neyi farklı yapmanız gerektiğini de göz önünde bulundurun.

Unutmayın ki, alınan kararları uygulayabilmenin en önemli koşulu **küçük ve belirli hedefler** koymaktır. Başlangıç için sadece 1 hedef koymak daha mantıklıdır çünkü özellikle de yoğun bir hayatınız varsa 2 değişiklik kararına verecek enerjiniz olmayabilir. Örneğin yeni yılda 'spora başlayacağım ve 20 kilo vereceğim yerine', 'İlk iki ay haftada bir spor yapacağım - örneğin Cumartesi günleri 1 saat yürüyeceğim - sonra bunu haftada 2'ye çıkaracağım' gibi hedefler koyun.

Sonra bu hedefe varmak için ilk adımınızın ne olması gerektiğine karar verin ve bir an önce, zihninizin bahane bulma sürecine girmesine izin vermeden, ilk adımı gerçekleştirin. **İlk adımı atmak çok önemlidir.** Bir davranışı değiştirmek için kazanmak istediğiniz davranışı 1-2 kere değil, en az 3 hafta yapmanız gerektiğini unutmayın; öğrenilmiş davranışların yerine yenilerini koymak ve yeni davranışın tadına varabilmek için en az bu kadar bir süreye ihtiyacımız var.

Tabii bu süreçte bazen geri dönüşler yaşayabileceğinizi unutmayın ve kendinizi affedin, devam edin; aksi takdirde tüm motivasyonunuzu kaybedip kararınızı uygulamaktan vazgeçebilirsiniz.

EN SIK YAPILAN 10 PLAN

o Kendi işimi iyileştireceğim

-İşyerinde daha iyi organize olacağım, **zamanımı daha iyi yöneteceğim**

Sorumluluklarınızı, gün içinde yaptıklarınızı, yapamadıklarınızı listeleyin. Gerçekten yapılması gerekenleri yapın. Başka birine aktarılabilir işleri belirleyip delege edin. Boşu boşuna iş listenizde duran artık zamanı geçmiş ya da yapılmasının anlamı kalmayan işleri atın.

Zaman hırsızlarını belirleyin: Verimsiz geçen uzun toplantılar, çok konuşanlar, uzun telefon görüşmeleri, gereksiz mail trafiği vb. Birçok şey işteki zamanınızı çalıyor. Ya da kişisel mükemmeliyetçiliğiniz, gereksiz detaycılığınız, öğle tatillerinden zamanında dönmeyişiniz! Bu ve benzeri 'zaman yiyicileri' belirleyin ve üstesinden gelmek için kişisel stratejilerinizi geliştirin.

-**Kendime yatırım yapacağım** (dil öğreneceğim, farklı yetkinlikler kazanacağım vs.)

-**İş-özel yaşam dengesini tutturacağım** (aileme, arkadaşlarıma, kendime, hobilerime daha çok vakit ayıracağım)

-Yıl içinde alabileceğiniz **izinleri ve tatil planlarınızı son dakikaya bırakmadan yapın.**

o Çevremi geliştireceğim

Önce en zevk aldığınız konuları belirlemek ve o konularda sizleri daha da aktif kılacak bir çevre edinerek yola çıkmak en doğrusu. İnsan en zevk aldığı şeyleri yaparken iç dünyası çok daha güçlü, renkli ve özgüvenli olur.

Ve kişisel temas... Tanışma veya mevcut tanışıklığı ilerletme fırsatı kapınızı çaldığında kısa, net, açık ve akılda kalan bir şekilde kendinizi ifade etmeye hazır olun.

o Spor yapacağım, sağlıklı besleneceğim, sigarayı bırakacağım

Bu hedefinizi gerçekleştirmek için kolayı seçin, en sevdiğiniz aktivite ile başlayın. İlk haftalar zor gibi gelse de spor yapmanın sizi nasıl bedenen ve ruhen zinde tuttuğuna inanamayacaksınız.

Beslenme planınızda kendinize yasaklar koymayın, hedefiniz ölçülü beslenmek olursa hayatın keyfini kaçırmadan her şeyi yiyerek de sağlıklı olabilirsiniz. Yediğiniz besinin ne olduğu önemli gibi görünse de aslında ne sıklıkta ve ne miktarda yediğiniz daha önemlidir.

Sigarayı bırakmadan önce beslenme düzeni ve yeme alışkanlıklarınızı gözden geçirin.

o Stresimi kontrol edeceğim

En çok nelerin stres seviyenizi yükselttiğini araştırın. Bunun bedeninize nasıl bir etkisi olduğunu fark edin, özellikle bedeninizde (mesela omuzlarımdan boynuma çıkan bir gerginlik hissediyorum gibi). Nefes ve rahatlama egzersizleriyle ilgili bilginizi arttırın, sizi rahatlatan şeyler yapın.

o Mesleki görünüşümü düzelteceğim, iş yerinde kılık kıyafetime daha çok dikkat edeceğim

Çalıştığınız kuruma, yaptığınız işe, müşteri hedef kitlenize, iş yemeklerine, toplantılara uygun giyinin. Size ait, size özel giyiminizle farkınızı ortaya koyun. Örtünmeyin, giyinin! Stil sahibi olmak için renk tonlamanıza uygun giyinin. Vücut yapınıza uygun giyinin.

○ **Bir sahil kasabasına yerleşeceğim**

Bunu gerçekten istiyor musunuz, yoksa büyük şehirden kaçış fantezisi kurmak sizi rahatlatıyor mu, bunu belirleyin. Eğer gerçekten istiyorsanız tatil zamanlarında, bu olası sahil kasabalarını ziyaret edin. Gitmeden önce orada kuracağınız hayatı detaylı bir şekilde kafanızda kurgulayın, orada ne yapacaksınız, nasıl geçineceksiniz, sıkılacak mısınız?

○ **Herkese iyilik yapacağım, sosyal sorumluluk projelerinde rol alacağım**

Öncelikle, ilgi duyduğunuz alanı belirleyin; çocuklar, eğitim, kültür-sanat, çevre, sağlık vb. pek çok alandan birini seçebilirsiniz. Bu alanlarda çalışan birçok sivil toplum kuruluşu var. Onlarla iletişime geçin. Şirketinizde bir gönüllülük çalışması varsa dahil olun.

Gönüllülük çalışmalarına iş arkadaşınızı, ailenizi, eşinizi, arkadaşınızı da katın.

● **Kişisel bilançolar hazır mı? (munir@munirarikan.com)**

Koca bir yıl daha yaşadık Dostlar.

Bitmez gibi gelen dakikalar, yaşadığımız sıkıntılı, üzüntülü anlara inat, dile kolay tamına 365 gün ve altı koca saat bitti, gitti.

Bilançonuzu yaptınız mı?

Kârda mı, zararda mı olduğunuzu biliyor musunuz?

Aşağıdaki ana kalemleri, kişisel bilançonuzu daha kolay bir şekilde yapabilmeniz için hazırladım. Umarım kârlarla dolu bir bilanço çıkar karşınıza.

Bilgi

Neler yaptınız koca bir yıl boyu?

Ne öğrendiyen O'sun! (You are what you learn!)

Biyolojik bedeninin bir numara büyüdü ama bilgin bu bedene hala bir numara küçük kaldıysa, yeni yılda çok sıkılacaksın Dostum.

Neler öğrendin gerçekten? **Ne kadar kitap okudun?**

Bir yabancı dil öğrenmeyi, bir müzik enstrümanı çalmayı, bir spor faaliyetine katılmayı denedin mi?

Yaşadıklarından ders çıkarttın mı?

Öğrenemediyse, öğrenmenin önündeki engelleri keşfettin mi? TV, internet, lak lak...

Organizasyon

Hangi organizasyonları yaptın? Hangi organizasyonlara katıldın?

Neredeysen, O'sun! (You are where you be!)

Demirciler yanında geçtiyse koca bir yıl, pas ve kömür kokuyorsundur.

Parfümcüler yanında isen misk.

Nerelere gittin? Kimleri ziyaret ettin. Akraba ziyaretleri, komşuluk ziyaretleri, fakir fukaraya yardım ziyaretleri, doğum günü kutlamaları, tatil veya hafta sonu gezileri, yurt içi ve yurt dışı geziler. Hediyeler. Tebrik ve taziyeler. Hastane veya hapisanede olan akrabaların ziyareti.

Zaman

Koca bir yılı kullanma şeklini beğendin mi?

En fazla vaktini alan uğraş ne oldu?

Hayatına en fazla anlam katacak şeyi fark etmene rağmen, yüreğin yana yana ona vakit ayıramadıysan, yandığının resmidir.

Seni sevenlere yeteri kadar vakit ayırdın mı?

Ve de kendine?

İş peşinde, müşteri peşinde, kariyer peşinde koşturduğun kadar kendi isteklerin, arzuların, hayallerin peşinde de koşturabildin mi?

Agresif satış planları yapmaktan kendini bir nebze alıp, şöyle kırlara, dağlara, tepelere, göllere uzanabildin mi? **İçindeki özü bir an olsun ziyaret edebildin mi?**

Unutma ne olur. Kariyer şimdilik en büyük isteğinmiş gibi gelebilir ama sonu Kariyer:1 - Aşk:0 şeklinde biten, sonu Kariyer:1 - Ömür:0 şeklinde biten, sonu Kariyer:1 - Huzur :0 şeklinde biten binlerce maç seyrettim ben ve hala seyrediyorum.

Eleman

Eleman. Yani insan. Yani sen. Adına insan denilen meçhul varlık.

Keşfedebildin mi içindeki seni?

Ruhsal, fiziksel, duygusal, zihinsel ihtiyaçlarını doyasıya karşılayabildin mi?

Patron zam isteğine yok diyince kızılıyorsun, ama gönlünün isteklerini daha ne kadar erteleyebileceğini düşünüyorsun?

Unutma Dostum. Karşılanamayan ihtiyaçlar ya birikir, omzuna yük olur, ya da sırtına kambur.

Silkeleyip yere düşürürsen de ayak bağı olur sana. Asla kurtulamazsın.

İhtiyaç ve beklentilerinin farkına var ne olur? Kendini tanı!

Kendine gereken önem ve değeri ver!

Beden; sağlık, koruyucu ve tamamlayıcı tıp ister. Besin ister. Vitamin ister.

Gönül; hobi ve uğraş ister.

Beyin; iş ister, kariyer ister.

Ruh; tatmin olmak ister. Huzur ister. Manevi vitamin ister.

Finansman

Maddi durumun nasıldı bu yıl?

Kazancın gönlünce miydi?

İstedikini elde ettin, umduğunu buldun mu?

Kazancından ve onu nerede ve nasıl kazandığından memnun musun?

Kazancın iyi ama onu gönlünce harcayabiliyor musun?

Kazancın iyi değilse, onu iyileştirici tedbirleri alabiliyor musun?

Geleceğin kazanç kapılarını görebiliyor musun?

Kazancından, tasarrufundan ve harcamandan memnun olabileceğin bir sistem kurmalısın bence. Hem de bir an önce.

Ekipman

Ekipman. Teknoloji. Alet edevat. Hayatında yeteri kadar ekipman kullanabiliyor musun?

Unutma alet işler, el övünür. İşini kolaylaştırabilecek ekipmanları, teçhizatı, teknolojiyi takip edebiliyor musun?

En basitinden şunu söyleyeyim. Bu yıl "Head Set" kulaklıklılı telefon seti al kendine. Hem araba hem şirket için. Konuşurken ellerin özgür olsun. Bana çok dua edeceksin!

Kullandığım ekipmanlar yeterli ama onlardan memnun olmayabilirsin.

Yerdeki halı, duvardaki tablo, kenardaki dolap seni hasta edebilir görüntüsü ile. İyileştirmeye, düzeltmeye, güzelleştirmeye ya da değiştirmeye var mısın?

Mekan

Kişisel bilançonun en önemli hanesidir mekan. "Dünya'da mekan, Ahirette iman" diye, atasözü bile olmuştur bize bu gerçek.

Mekanların şerefi, oranın sakinlerinden, sahiplerinden gelir.

Aslan yatağından belli olur.

Bulunduğun yerden memnun musun?

Bulunduğu yerden memnun olmayanların çoğunlukta olduğu bir ülkedeyiz maalesef.

Eşler, aynı evde olmaktan memnun değil. Çalışanlar, çalıştıkları şirketten memnun değil.

Üniversitelilerin % 95'i ilk fırsatta bu ülkeyi terk etmek istiyormuş.

Çocukların büyük çoğunluğu başlarında gardiyanlaşan anne ve babalarından ayrı evlerde yaşamak istiyormuş.

Bulduğun mekandan razı mısın?
Bu mekanda seni sıkan şeylerden nasıl kurtulacağını biliyor musun?
Tebdili mekandaki ferahlıkların farkında mısın?
Mekan güzel ama etraf darmadağınksa, düzeltmeye var mısın?

Kişisel bilançonda gelir kaynaklarının farkında mısın?

Anne, baba, eş, çocuklar, komşular, akrabalar, eş, dost, tanıdık, çalışma ve mesai arkadaşları, müşteriler, tedarikçiler... Sonuçta iş, aile ya da sosyal ortamda iletişimde olduğun herkes, Kişisel Bilanço'nun ana gelir ve aynı zamanda da ana gider kalemidir.

Yıl sonu ve yeni yıl başı karne vaktidir. Kazanç ve kayıpların görüldüğü ve gelirlerin daha da arttırıldığı ve kayıpların telafi edildiği bir dönem vaktidir. Bilanço vaktidir.

Yeni yılda, Size kredi verecek, iş ilişkisine girecek, destek olacak tüm kişisel bankalarınız, Kişisel Bilanço'nuzdaki tabloya göre limitinizi belirleyecektir.

Hepinizin artı bakiye veren muhteşem bilançolara sahip olması dileklerle,

(Hedef) ; (Hayal) edip, (Hassasiyet) ve (Haysiyet) ile çalışarak (Hüner) kazanıp (Huzur) dolu bir (Hayat) (Hak etmek) 'tir. 'Marikan 8H Kuralı'

- **2005 ve sonrası** (*Yılmaz Öztuna, 31 Aralık 2004*)

Bir asır, 100 yıl önce 1905 dünyasında, 1,6 milyar insan yaşıyordu. Dünyanın en güçlü devleti İngiltere, rakibi Almanya idi. Osmanlı Türkiye İmparatorluğu hâlâ Orta Avrupa ile Orta Afrika arasında uzanıyordu. Sultan Abdülhamid rejimi doruk noktasına varmış, gerilemeye, alçalmaya başlamıştı. **Ulaştırma ve haberleşme büyük atılım yapmıştı.**

1905 dünyasında TV ve radyo, bilgisayar ve robot dışında her şey vardı; tren, otomobil, tecrübe safhasında uçak, telgraf, telefon, gramafon, sinema, elektrik, yazı makinesi...

Üç çeyrek asır, 75 yıl önce 1930 dünyası, tamamen değişmişti. Zira Birinci Cihan Savaşı (1914-18) ile Avrupa medeniyeti intihara teşebbüs etmiş, Birleşik Amerika'ya muhtaç kalmıştı. Arz üzerinde 2 milyar insan mevcuddu. Cihan devleti gene İngiltere idi ve bu defa rakibi de yok gibiydi. İmparatorluk kaybeden Türkiye'de 15 milyon yoksul insan yaşıyordu. Atatürk, en büyük inkılaplarını gerçekleştiriyordu. Radyo keşfedilmiş, yayılmıştı. Sesli filme iki yıl kalmıştı.

Yarım asır, 50 yıl önce 1955 dünyası, İkinci Cihan Savaşı (1939-45) ile Avrupa medeniyetinin ikinci toplu intihar teşebbüsünü yaşamıştı. Nüfus 2,7 milyara yükselmişti. Dünya devleti artık Birleşik Amerika ve rakibi Sovyet Rusya idi. Bilgisayar ve cep telefonu dışında bugünkü teknik hayat oluşmuştu. Televizyon öne çıkmaya çalışıyordu. Türkiye'de yüzde 57 oy alan Demokrat Parti'nin Menderes döneminin doruğu idi; nüfusu 24 milyonu, İstanbul 1,2 milyonu, Ankara 440.000'i bulmuştu.

Çeyrek asır, 25 yıl önce 1980 dünyası, nüfus patlaması ile bunalmış, iki kutuplu, fakat Arz tarihinin en ileri zenginliğine, refahına ve teknik hayatına ulaşmış bir dünya idi. Türkiye'de aşırı Sol, devleti komünistleştirip 6'ya bölerek Sovyetler'e katmak için eylem hâlindeydi. 12 Eylül günü yaklaşıyordu. Zira cumhurbaşkanı seçememiştik.

Bugün, **2005 yılı başında, 6,3 milyar nüfuslu bir bilgisayar ve yüksek teknoloji dünyasında** yaşıyoruz. Birleşik Amerika rakipsiz cihan devleti. Sovyet heyulası ve komünizm denen kanlı dikta rejimi çökmüş durumda.

25, 50, 75 ve 100 yıl sonra, 2030, 2055, 2080, 2105 dünyasını ve Türkiye'sini tasavvur edebiliyor musunuz?

- **Şu benim divane gönlüm** (*Ufuk Bozkır*)

Şu benim divane gönlüm/Yine hubdan huba düştü (*hub: sevgi*)... Bir kere Amir Ateş'in dilinden dinlediğinizde bu besteyi, gönlünüz hangi hubdan hangi huba düşer bunu kestiremezsiniz.

Ben şimdi şu saatlerde, tam da şairin söylediği gibi 'tam bu saatlerde' ve 'karışan saatler içinde', karışan sesler altında yaşıyorum. **Dört bir yanımdan sesler, şarkılar, çığlıklar, şamatalar, naralar yükseliyor. Çok değil bir saat sonra, burada dünya bir yıl daha yaşlanacak.** Kafasına kırmızı yanar

döner ışık takmış tuhaf adamlar, bugün evrenin sırrını tek kelimeye indirme sevdasındaki âşıklar, piyango serabında sürüklenenler, yitik umutsuzlar, gün bugündür diyenler, bir şekilde bir yolunu bulup karışıyorlar bu ses geçitine, bu ses seline. **Müzik bir kere daha insanın suda sürüklenirken tutunduğu son dal, ölüm öncesinde titreyen dudaklara yaklaşan birkaç damla su gibi kulağa doluyor.** Madem öyle, ses sese karşı, ses sesle yan yana. Ben de kaç gündür peşine düştüğüm şarkılara sarınabilirim. Tombe la niege, New York New York sesleri altında, Tina Turner, J. Lennon, Barış Manço, Ankaralı Turgut, Madonna, Lady Gaga ve dahası F. Sinatra kendi boşluğuna dolarken Amir Ateş'e sığınırım ben de. Öyle ya 'şu benim divane gönlüm yine hubdan huba düştü'...Düşün bakalım, varsın düşün. Düşen çıkar.

Daha birkaç hafta öncesinde **Amir Ateş'i** çok yakından dinlemiştim. 'İyilik' demiştim kendi kendime, **onun şarkıları aşkın ve insanın iyiliğine söylenmiştir.** Sanki o iyilik olmasa, o babacan o çok yakın akrabamız temiz ve tonton yüzü olmasa onu görmesek bile böyle olduğuna inanacağız. **'Sevenler Hep Ağlarmış'** şarkısına daha başlar başlamaz, bir gülün ilk yaprağını rikkatle soyan adamın sesindeki titreyiş var onda. Sevenlerin ağlamasından değil de ağlamanın bunca güzelleşmesinden, ciğerimizin ta içlerine bizi çürütmeden yerleşmesinden anlayalım diye seslenir gibidir. Onca yıldır, Ramazan ayı ve kutsal gecelerin müziğine biraz da kasıtlı sıkıştırılmış müzisyenliği yine bu iyilik fikri olmadan tam anlaşılabilir. İlahi denilen başka baharın sesi, bizim kara romantizmimiz içinde de içten içe etkisizleştirilmiştir ya, o da ayrı mesele. O sebepten belki, hiç müziksiz saf sesle dinlenmeli 'şu benim divane gönlüm hubdan huba düştü' nidasını Amir Ateş'in...

Neredeyse şairlerin bazı şiirleri gibi bestecilerin de başının üstünde parlayan, gittiği her yerde gölge gibi yanında gezen, biraz da herkesin kolayına gelen, çokça sevilen, sevildiği için de fazlaca eskitilen şarkıları vardır. Yalnız bir farkla şarkılar aradan sıyrılıverirler. Onlarca şarkıcı yorumlar o besteleri. Ben de çekinmedim büyük bir dikkatle döne döne dinledim Amir Ateş'in şarkılarını. **'Bir kızıl goncaya benzer dudağın...'** İşte bu şarkı, sadece Amir Ateş'i değil pek çok bakımdan sanat müziğini de temsil eder. Şimdilerde sanat müziğimizin unuttuğu yaratıcı beste hamlesi yeniden ışırdır Amir Ateş'in dokunuşuyla. Öyle ya Nalan Altınörs başka, Ahmet Özhan başka, Emel Sayın başka fakat en çok da Melihat Gülses bambaşka söyler bu şarkıyı. Bir kez olsun 'bir kızıl goncaya benzer dudağın...' şarkısını dinlemeyen, sanat müziğinin iyilik dolu bahçesinde dolaşmamış sayılır.

Yalnız bu kadar değil. **'Ben seni unutmak için sevmedim'**...Şarkıdaki unutmak kelimesini kendi rüzgârı içinde döndürür, bir umut fısıltısı gibi saklar sonra da Müzeyyen Senar'dan Sadri Alışık'a kadar o sestem bu gırtlığa bir şarkı şifasına çevirir. Sadri Alışık burada, nedense en çok burada tam da bu şarkının adamı olur. Oynadığı onca filmdeki bu iyi adam, bu aşktan kanca kanca asılmış adam, şarkının gidebileceği ve yoklayabileceği bütün açıklıklarda yol alır. Amir Ateş, böylelikle bir kez daha müziğin insan tellerine sonsuzca dokunmanın yollarından birisi olduğunu göstermiş olur. Her bestecide biraz da bugünün diliyle söylersek magazin dolu bir taraf vardır. Belki de yıllar boyunca şarkılara rağmen bestekârın kendisini geride saklaması bununla da ilgilidir. Kendi fırtınasını kendi dağının yamaçlarında patlatan bir hal vardır onda. **Şarkı, kalabalığa doğru değil de insana, insanın o hep iyi ve iyilikçi damarına söylenir.**

Şimdi saat kaç oldu ve **İsa zamanıyla yıllardan ne** bunu düşünmeyeceğim. Döndüm, Amir Ateş'in kendi sesine pek yakışan 'Sevenler Ağlarmış' şarkısına kulak verdim. O net, o duru o inanmış sesinde yeni yepyeni şeyler buldum. Şimdiden geri adım adım şarkılarına gideceğim. Bazen ilahilerine konuk olacağım. Saf su gibi iyilik dolu bir müzik ömrünün önünde saygıyla eğileceğim. Zaten şunun şurasında **hayat ne ki? 'Gidenler dönmez oldu'** demeden, şunun şurasında hayat ne ki...

- **Bir baş** (M. İlhan Sonuç)
-Yeni yıl'a girerken-

Bir baş Binbir düşünce içinde: Yavaş yavaş Kaybolur eski bir yıl, Bir yeni yıl başlar büyümeye Eski yılın mirasına doğru; Açlık, sefalet ve kan	Bir baş Siyah derisinde parıltılar -Kongo'dan, Missisipi'ye kadar insan sayılmaz- Öfkeyle kenetlenmiş dişlerine İki sıra mermi gibi kuşanmış kinini Bembeyaz!..
--	--

Yeni yıl'a kalan... >	
Bir baş Doğunun en doğu noktasından Bakar batının en batı noktasına, ümitsiz! Bir baş Yeni bir yılın eşliğinde Kaldırıp vurmak için kendini Arar bir taş...	

- İyi düşünün... Bu yılınızı iyi geçirdiniz mi? (*e-posta*)
Sağlıklı olduğunuz için hiç sevindiniz mi?
Kaç kez güneşin doğuşunu izlediniz?
Bir neden yokken kaç kişiye hediye aldınız?
Bu yıl yeni doğmuş bir bebek parmağınızı sıkıca tuttu mu hiç? Ve siz onu hiç kokladınız mı?
Yaz gecelerinde ne çok yıldız olduğuna hiç şaşkırdınız mı?
Yaşlı bir ağaca sarıldınız mı bu yıl? Çimlere uzandığınız oldu mu?
Çocukluğunuzdan kalan bir şarkıyı söylediniz mi hiç?
Kaç kez kuşlara yem attınız?
Bir çiçeği dalındayken kokladınız mı?
Bu yıl kaç kez gökkuşağı gördünüz? Ya da hediye alan bir çocuğun gözlerindeki ışığı?
Eski bir dostunuzu aradınız mı hiç?
Aslında mutlu olduğunuzu kaç kez fark ettiniz bu yıl?
İyi bir yılın, bunlar gibi birçok 'küçük şey'e bağlı olduğunu hiç düşündünüz mü bu yıl?
Yeni yılda düşünün. Yayılm çimlerin üzerine. Acele edin..."
- **Yıl Başı** (*Necmettin Esin*)
Duygular meltem meltem,
Esiyor alnımda,
Öylesine hasretim sana, öylesine arıyorum ki,
Saat on iki,
Bir yıl daha geçiyor üstümüzden.
Sen başka gözlerde gülümsüyorsun.
Ben, başka yüzlerde.
- **Zaman geçer, her şey yeniden, hiçbir şey olmamış gibi devam eder. Hiçbir şeyi abartmayacaksın hayatta. Yaşayacaksın. Sonra o geçecek, başka bir şey yaşayacaksın.** (*Hasan Cemal*)
- Bir **sigorta şirketi** koordinatöründen yeni yıl tebriği: "İnsanların BARIŞ üzerinde MUTABAKAT yaptığı, beklentilerin KARŞILIK a düşmediği, umutların KARŞILIKSIZ çıkmadığı, çeklerin değil hatıra fotoğrafların ARKASININ YAZILDIĞI, **hayatımızın sigortası küçük mutlulukların EKSIK olmadığı** bir yeni yıl dilerim."
- EPDK'da Grup Başkanı olarak mesai arkadaşlarıma gönderdiğim bir mesaj:
"Arkadaşlar, yeni yıla elimizde yığınla dosya, mevzuat değişikliğine bağlı zorunlu olarak tadil edilmesi gereken "sertifika" işiyle, güçlükle giriyoruz.
Kolay gelsin. Sağlık olsun. Maddi külfetin bir şekilde üstesinden gelinir, yeter ki canımız sağ, gönül ufkumuz açık olsun.
"Her mihnet kabulüm, / Yeter ki gün eksilmesin penceremden"
Gönül penceremiz hiç kapanmasın, sevginin sıcaklığı ve huzurun aydınlığı dolsun hep içeri.
Gönlünüzün bahar ikliminde, önünüzde sonsuzluğa doğru çiçekli yollar açılsın.
Mevlâmız "yolumuzda dikenleri güller et"sin.
Nice yıllara..."

- Çalışma arkadaşlarıma gönderdiğim bir başka yeni yıl mesajı:
 “Enginde yavaş yavaş günün minesini soldu” ve
 “Böyle mi esecekti son günümde bu rüzgâr, / Bütün kuşlar vefasız, mevsim artık sonbahar”
 derken, sararıp solan rengârenk yapraklar, gönlümüzden de bir şeyler kopararak tek tek döküldü ve kışın habercisi karayel esintisinin peşisıra sürüklenip gitti...
 “Dalın yüksekliğinden / Alçaldı birdenbire / Bir şey koptu içimden: / Bir yaprak düştü yere!”
 Tabiat öldü, soğudu, kefeneye büründü; şimdi bacalardan, ölmüş tabiatın ruhu tütüyor !...
 Ama, “karagün kararıp kalmaz”. Bahar güneşiyle birlikte, dereler coşar, çıplak dağlar yeşerir, ağaçlar çiçeklenir, kuşlar cıvıldaşır, kelebekler dolaşır.
 “Duy güneyden estiğini rüzgârın, / Göreceksin neler olacak yarın.
 Yuvada çırpınan yavru kuşların, / Uçmak hevesinde bahar geliyor.”
Gerçi her gün, her yıl ömrümüzden yapraklar düşüyor, ama her yeni yıl, yeni bir dirilişin müjdecisidir. “Baharlar yaratır kışın karından” ve ağaçlar bembeyaz çiçekler açar: “Tabiat, bir bembeyaz gelinlik giymiş gibi!”
Gönül ikliminize bahar aydınlıkları dolsun! Kalbiniz meyveye dursun!
 Sağlık dolu, huzur dolu, başarı dolu nice yıllar temennisiyle, hepimize selâm olsun!”

- Bir Christmas kartında gördüğüm, matbu olarak yazılmış bir dörtlük:
**“Because in every thing I do,
 You always have a part.
 Because a loving thought of you,
 Is always in my heart.”**

- **Yeni yılınız kutlu olsun! (e-posta)**
 Yeni yılınızı kutlerim! (*Gagauz*)
 Yeni iliniz mübarek olsun! (*Azeri*)
 Teze iliniz mübarek! (*Baku dışındaki Azeri ağzlarında*)
 Teze yılınızı gutlayaarin! (*Türkmen*)
 Yengi iliwiz mubarak olsun! (*Kerkük/Erbil Türkmen*)
 Yengi iliyiz mubarak olsun! (*Diğer Kuzey Irak Türkmenleri*)
 Yengi yılıngız mübarek bolsun! (*Özbek*)
 Yengi yılıngızğa mübarek bolsun! (*Yeni Uygur*)
 Cangi cilingız kuttu bolsun! (*Kırgız*)
 Canga cilingız kuttu bolsun! veya Cana cılınız ben ! (*Kazak*)
 Canga cilingız kuttu bolsun! (*Karakalpak*)
 Sezne yanga yıl belen tebrik item! (*Tatarca*)
 Yanı iliniz kairli (mubarek) olsun! (*Kırım Tatarcası*)
 Ceni cılınız kutlu bolsun! (*Moldova Tatar ağzı*)
 Hezze yangı yıl menen kotlayım! (*Başkurt*)
 Cangngı cılığıznı alğışlayma! (*Karaçay-Malkar*)
 Yana yılınız men! (*Nogay*)
 Yangı yılığız kutlu bolsun! (*Kumuk*)
 Sizni yanlı yıl bıla kutleymin! (*Karay/Karaim*)
 Naa çılınang alğıştapçam şirerni! (*Hakas*)
 Caa çıl-bile bayır çedirip or men! (*Tuva*)
 Slerdi cangi cilla utkup turum! (*Altay*)
 Naa çıl çakşı polzun! (*Şor*)
 Ehigini şanga cılman eğerdeliibin! (*Sahaca / Yakutça*)
 Sene sul yaçepe salamlatap! (*Çuvaşça*)